

и да изведе войскъ-тѣ си отъ градове-ты имъ. Той оставилъ силнѣ войска въ Дрѣстъ и Прѣславѣ, поставилъ въ Блѣгарию византийскыи управници, и послѣ ся-заврѣнѣлъ въ Цариградъ, дѣто завелъ и блѣгарскыи-ты царчета. Цариградци-ти посрѣштили Цимисихиа съ голѣмѣ славѣ и му пѣли пѣсни като на побѣдитель. Цимисихий зель отъ Блѣгарию: иконѣ-тѣ на Св. Богородицѣ, хубавый вѣнецъ на Блѣгарскыи-ты царе и всичкыи-ты царекы украшениа. Той влѣзъ въ царевы-ты си дворове, и повѣкаль Бориса, та го развѣнчалъ: свалилъ му царекы-ты бѣлѣзы, багрѣнѣ-тѣ шапкѣ, накыченѣ съ злато и съ бесцѣнныи камене, багрѣнѣ-тѣ дрѣхѣ и червеныи-ты ботуши, и го направилъ магистръ на византийско-то царство.

Така ся-сврьшилъ прѣвѣтъ рядъ на блѣгарскыи-ты царе, прѣемници на Аспаруха и на страшный Крума. Нѣ трѣбва да знаемъ, че нито войнѣ-ты, нито неприятелскыи-ты побѣды докарахѣ това паданіе на Блѣгарию, а виждрѣшно-то разглобеніе на Блѣгарскѣ-тѣ дрѣжавѣ.